

**Міністерство освіти і науки України
Сумський державний педагогічний університет
імені А.С.Макаренка**

Кафедра української мови і літератури

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Декан факультету
іноземної та слов'янської
філології

» _____ А.М.Коваленко

» _____ 2019 р.

**РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
2.12 ІНДИВІДУАЛЬНИЙ СТИЛЬ ПИСЬМЕННИКА**

галузь знань – 01 Освіта /Педагогіка
спеціальність – 014 Середня освіта (Українська мова і література)

освітньо-професійна програма – Середня освіта (Українська мова і література. Англійська мова)

Мова навчання – українська

Погоджено науково-методичною
комісією факультету іноземної та
слов'янської філології

«30» серпня 2019 р.

Голова

Семенов О.М., д.пед.н., професор

Розробник: **Черниш Анна Євгеніївна**, кандидат філологічних наук,
ст. викладач кафедри української мови і літератури

Робоча програма розглянута і схвалена на засіданні кафедри
української мови і літератури
Протокол № 1 від «30» серпня 2019 р.

Завідувач кафедри **Семенов О.М.**, д.пед.н., професор

Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Освітній ступінь	Характеристика навчальної дисципліни	
		денна форма навчання	заочна форма навчання
Кількість кредитів – 3		Обов'язкова/ вибіркова	
		Рік підготовки:	
		1-й	1-й
		Семестр	
		1-й	1-й
		Лекції	
		14 год.	4 год.
		Практичні, семінарські	
		14 год.	4 год.
		Лабораторні	
		год.	год.
		Самостійна робота	
		60 год.	80 год.
		Консультації:	
		2 год.	2 год.
Загальна кількість годин - 90		Вид контролю: залік	

1. Мета вивчення навчальної дисципліни

Інтерпретація художнього твору передбачає аналіз індивідуального стилю письменника, що дозволяє виявити сукупність авторських засобів мовлення, особливості організації формозмісту, синтез елементів поетики, доміантних ознак певного літературного напрямку й авторських інтенцій, пропущених крізь призму авторського світогляду й життєвого досвіду.

Метою викладання навчальної дисципліни «Індивідуальний стиль письменника» є підготовка фахівців, які здатні компетентно вирішувати складні завдання інноваційного та дослідницького характеру в галузі літературної освіти; ознайомити студентів із творчими методами й особливостями авторського стилю письменників української літератури ХХ – початку ХХІ ст.

Предметом вивчення навчальної дисципліни є елементи ідіосфери, ідіостилу, індивідуально-авторської картини світу, світоглядні й світонастановчі засади психології творчості.

Основними **завданнями** вивчення дисципліни «Індивідуальний стиль письменника» є:

- систематизувати теоретико-літературні відомості про індивідуальний стиль письменника як літературознавчу категорію;
- створити концепцію аналізу творчості конкретного письменника з урахуванням історико-соціального контексту життєтворчості митця;
- із застосуванням біографічного методу визначити психологічні умови формування індивідуального стилю;
- виробити алгоритм визначення засадничих індивідуальних рис творчої лабораторії письменника.

Унікальність дисципліни полягає у засвоєнні студентами знань, виробленні умінь і навиків визначати особливості авторського стилю з метою виокремлення постаті письменника та його творчості у літературному процесі. Це сприяє системності знань з історії української літератури та стратифікує засвоєння стильових особливостей літературного процесу.

Дисципліна «Індивідуальний стиль письменника» дозволяє розпізнавати унікальність і неповторність поетикальних особливостей авторського стилю письменників України. Дисципліна актуальна у міжрегіональному студіюванні, позаяк сприяє виробленню універсальних навиків у роботі з текстами, застосування загальнолітературних методів і підходів до освоєння художнього твору. Курс передбачає вивчення студій науковців-сумчан (Домчук М., Горболіс Л., Іщенко О. та ін.), які свого часу долучилися до творення всеукраїнського наукового дискурсу з інтерпретацію індивідуального стилю письменника, що також витворює *регіональний контекст*.

2. Передумови для вивчення дисципліни

Дисципліна «Індивідуальний стиль письменника» передбачає засвоєння попередньо вивчених курсів з «Історії української літератури ХХ ст.», мовознавчих дисциплін, циклу гуманітарних дисциплін з історії, культурології, соціології.

3. Результати навчання за дисципліною

Провідними *методами навчання* є аналіз, синтез, узагальнення як базові методи роботи з новою інформацією, а також культурно-історичний та біографічний як фахові, зорієнтовані на отримання професійних навиків у роботі з літературознавчими явищами та процесами.

Методики та технології навчання: теоретико-інформаційні (усний виклад, бесіда, розповідь, пояснення, обговорення, дискусія, консультування, аудіовідеодемонстрація), практико-операційні (аналіз твору, гра з текстом тощо), пошуково-творчі (сократівська бесіда, творчий діалог, аналіз ситуацій), самостійна робота (складання тестів, тренінгів), контрольньо-оцінювальні (виступ, тестування, контрольна робота).

Вивчення дисципліни «Індивідуальний стиль письменника» спрямоване на формування у магістрів передбачених освітньою програмою **компетентностей та знань й умінь:**

<p>Загальні компетентності (ЗК)</p>	<p>ЗК 1 ЗК 2 ЗК 3 ЗК 5 ЗК 7 ЗК 8</p>	<p>Знання та розуміння специфіки професії і предметної галузі, основних концепцій, базових філологічних понять.</p> <p>Здатність діяти на основі принципів професійної етики, дотримуватися правил академічної доброчесності.</p> <p>Здатність цінувати різноманітність та мультикультурність світу, керуватися у своїй діяльності сучасними принципами толерантності, діалогу і співпраці.</p> <p>Здатність здійснювати пошук, оброблення, аналіз, систематизацію, критичне осмислення інформації з різних джерел; навички використання новітніх інформаційно-комунікаційних технологій.</p> <p>Здатність визначати, формулювати та розв'язувати складні професійно-педагогічні проблеми, які вимагають інтеграції знань та практичних умінь з різних наук.</p> <p>Здатність спілкуватися державною мовою, уміння правильно, логічно, ясно будувати своє усне та писемне мовлення.</p>
<p>Фахові компетентності спеціальності (ФК)</p>	<p>ПК-1 ПК-2 ПК-5 ПК-6 ПК-7 ПК-8</p>	<p>Здатність самостійно опанувати новізнання за спеціальністю, вільне володіння науковим інструментарієм у галузі філологічної та методичної науки для використання у професійній діяльності.</p> <p>Здатність осмислювати мистецтво слова як систему, розуміти еволюційний шлях розвитку української мови та мовознавства, української / світової літератури та літературознавства.</p> <p>Здатність орієнтуватися в основних тенденціях суспільногожиття, мовної, літературної освіти та визначати власну позицію, вивчати, критично осмислювати й упроваджувати у власну педагогічну та наукову діяльність передовий український та світовий досвід відомих науковців та вчителів з метою свідомого вибору шляхів вирішення проблем в освітньому процесі.</p> <p>Володіння методологією і методами наукового дослідження, уміння виконувати завдання проблемно-пошукового, дослідницького, творчого характеру.</p>

		<p>Навички ефективно проектувати (відбирати, структурувати зміст навчального матеріалу, розробляти навчально-методичні комплекси), проводити різні види занять, самостійну роботу за фахом в закладах освіти з урахуванням знань про індивідуально-вікові особливості молоді.</p> <p>Здатність виконувати комплексний дослідницький проект з актуальних проблем філології, методики та інших, суміжних із філологією, галузей знань; брати участь в різних формах наукової комунікації (конференції, круглі столи, дискусії).</p>
--	--	---

Знання	ПРЗ 1	Розуміння шляхів інноваційного розвитку системи вищої освіти України в умовах реформаційних перетворень.
	ПРЗ 2	
	ПРЗ 5	Базові уявлення про філософсько-методологічний аналіз сучасного стану освіти в Україні та за кордоном.
	ПРЗ 6	Поглиблені знання теорії літератури, стильових тенденцій в літературі ХХ-ХХІ століття.
	ПРЗ 7	Базові уявлення про сучасні методи і методологію наукових досліджень у галузі філології та методики української мови та літератури.
	ПРЗ 10	<p>Базові уявлення про сучасні методи і методологію наукових досліджень у галузі філології та методики української мови та літератури.</p> <p>Знання сучасних методик і технологій, зокрема інформаційно-комунікаційних для успішного, ефективного здійснення професійної діяльності та забезпечення якості наукових досліджень.</p>

<p style="text-align: center;">Уміння</p>	<p>ПРУ 1 ПРУ 2 ПРУ 3 ПРУ 4 ПРУ 5 ПРУ 8</p>	<p>Володіє науковим інструментарієм у галузі філології, проблемно-пошуковими методами для проведення досліджень у галузі філології та методики української літератури.</p> <p>Уміє застосовувати раціональні прийоми пошуку, відбору і використання фахової інформації з різних джерел, у т.ч. цифрових для розв'язання проблем професійної (освітньої та наукової) діяльності.</p> <p>Уміє аналізувати, порівнювати, критично осмислювати науково-методичну та загальнонаукову інформацію; пропонує шляхи вирішення досліджуваної проблеми, аргументуючи власну позицію.</p> <p>Здатний діяти на основі принципів професійної етики, дотримуватися правил академічної доброчесності.</p> <p>Володіє сучасними методами та прийомами викладання української мови та літератури в закладах вищої, загальної, додаткової педагогічної освіти.</p> <p>.Бере участь в різних формах наукової комунікації (конференції, круглі столи, дискусії).</p>
<p style="text-align: center;">Комунікація</p>	<p>ПРА 3</p>	<p>ПРА 3.Здатність до навчання упродовж життя і вдосконалення з високим рівнем автономності набутої під час навчання кваліфікації.</p>

4. Критерії оцінювання результатів навчання

Методи оцінювання.

Оцінювання навчальних досягнень студентів здійснюється за системою ЄКТС та національною шкалою оцінювання. Накопичувальна бально-рейтингова система передбачає оцінювання компетентностей, передбачених освітньо-професійною програмою, за всі види аудиторної та поза аудиторної

навчальної діяльності: виступ (виступ на занятті, доповідь, промова на наукових семінарах, конференціях, під час виховних і профорієнтаційних заходів тощо), дискусія, тестування, контрольна робота, поточний і підсумковий контроль.

Кількість балів за всі види навчальної діяльності	Критерії оцінювання навчальних досягнень магістрантів
90-100	<p>Студент володіє знаннями про умови розвитку української літератури і літературної критики; виявляє ознаки культурного напрямку й течій; з'ясовує засадничі культурологічні й філософські, а також естетичні засади літератури кінця ХХ ст. – початку ХХІ ст.; характеризує творчий доробок письменника в контексті українського та світового літературного процесу; пов'язує основні дати життя письменника з його творчістю, виявляючи взаємозумовленість, взаємовпливи; узагальнює, самостійно формулює висновки до тем, передбачених програмою ВНЗ; кваліфіковано аналізує факти літературного процесу ХХ ст. і ХХІ ст. і художні тексти, рекомендовані програмою ВНЗ; кваліфіковано залучає теоретичні знання у процесі самопідготовки, а також на практичних заняттях та під час написання контрольних, самостійних письмових робіт.</p>
82-89	<p>Студент володіє належними теоретичними знаннями про літературний процес та його учасників, проте допускає незначні неточності у визначенні особливостей стильової манери письменників а аналізі художніх творів; самостійно висловлює думки, аргументує наукові підходи</p>

	й припущення до аналізу творів, проте поглибленого розуміння твору може не відбутися.
74-81	Студент добре обізнаний із текстами творів, рекомендованих програмою ВНЗ; уміє порівнювати, узагальнювати, аналізувати, ілюструвати свої думки конкретними прикладами з художніх текстів, проте аргументація може виявитися недостатньою.
64-73	Набуті теоретичні знання мають системний характер, проте студент не вміє залучати їх на практиці; поверхово розуміє зміст ключових понять; важко висловлює ключові тези з художніх і наукових джерел; припускає суттєві помилки в аналізі художніх творів; не може визначити засадничі тези рекомендованих програмою літературно-критичних праць.
60-63	Набуті теоретичні й практичні знання не відображають системного розуміння літератури ХХ ст.; в усних відповідях допускає суттєві помилки й неточності; не розуміє змісту ключових понять; текстуально не ознайомлений із багатьма художніми творами, плутає фабулу й сюжет як ключові змістові елементи; не може визначити засадничі тези рекомендованих програмою літературно-критичних праць.
35-59	Студент не володіє текстуальною інформацією більшості художніх текстів українських письменників, має поверхові знання про літературний процес кінця ХХ ст., не може визначити особливостей творчої манери митця, не вміє аргументувати свої думки.
1-34	Студент не відвідував лекційні і практичні заняття.

Розподіл балів

Приклад для заліку

Поточний контроль									Разом	Сума
РОЗДІЛ 1				РОЗДІЛ 2						
Т 1.1	Т 1.2	Т 1.3	Т 1.4	Т 2.1	Т 2.2	Т 2.3				
Поточний контроль									100	
10	9	10	9	10	10	9	10	9		
Контроль самостійної роботи										
5	4	5								

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою
		для екзамену, заліку, курсового проекту (роботи), практики
90 – 100	A	відмінно
82 - 89	B	добре
74 - 81	C	
64 - 73	D	
60 - 63	E	задовільно
35-59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання
1 - 34	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

5. Засоби діагностики результатів навчання

Засобами оцінювання та методами демонстрування результатів навчання з дисципліни «Індивідуальний стиль письменника» є робота на практичних заняттях із застосуванням поглибленого аналізу тексту, мультимедійні презентації результатів виконаних завдань та досліджень із курсу.

6. Програма навчальної дисципліни

Розділ 1

Унікальність поетичного світу української літератури ХХ ст.

Тема 1

«Тиха» лірика Володимира Підпалого

Феномен «тихої» лірики в українській літературі (Володимир Підпалый, Петро Засенко, Володимир Лучук, ранній Леонід Талалай, Володимир Затуливітер). Тиха лірика як діалог зі світом. Асоціативність образів, полісемантика й підтекстовість поезії В. Підпалого. Елегійність як провідна риса стилю В. Підпалого. Жанрова кореляція елегії з лірикою В. Підпалого у творах «Елегія на березі Дніпра», «Елегія про змарновані дні», «Елегія про минуше», «Елегія про одну ніч», «Елегія про радість», «Елегія, написана на розлуку», «Лькова елегія», «Інтуїтивна елегія», «Тиха елегія». Націомодус збірки «Сковородинські думи» В. Підпалого.

Тема 2

Мистецькі іпостасі Емми Андіївської

Сюрреалізм: особливості стилю. Український та світовий контекст. Тематорій творчого доробку Емми Андіївської. Інтуїтивізм як ключова стильова домінанта творчості Емми Андіївської. Збірки «Первні», «Наука про землю». Ірраціональність, містичність, фантастичність, духовність у творчості Емми Андіївської: самодіагностика мисткині (на матеріалі збірок «Народження ідола», «Межиріччя», «Риба і розмір» тощо). Особливості оніричного простіру в хронотопіці художнього світу Емми Андіївської: збірки «Сегменти сну», «Бездзигарний час». Казки Емми Андіївської: на перехресті дитячого й дорослого світу. Особливості читацької рецепції. «Казка про двох пальців», «Казка про яян», «Казка про упиреня, що живилося людською волею». «Джалапіта». Лінгвостилістичний аспект творчості Емми Андіївської: гармонія побутової мови, архаїки, неологізмів та наукової лексики.

Тема 3

Багатогранність мистецького доробку Валерія Шевчука

Постать Валерія Шевчука: вектори самореалізації. Валерій Шевчук як дослідник та інтерпретатор української барокової доби. Бароковість – домінантна риса авторського стилю Валерія Шевчука у творі «Дім на горі». Химерність і міфопоетичність, художнє втілення раціональності й ірраціональності у творі Валерія Шевчука «Дім на горі». Взаємодія історичності й фантастичності у творах Валерія Шевчука «Сповідь» і «Мор». Екзистенційна підоснова прози Валерія Шевчука.

Тема 4

Філософсько-моральні параметри творчості Мирослава Дочинця

Постать Мирослава Дочинця в історико-культурному житті України. Художній твір «Многії літа. Благії літа»: суголосність авторським життєвим постулатам. Роман «Вічник» як художня модель переходу фактажу у фіктику. Роман М. Дочинця «Горянин. Води Господніх русел»: психооснова твору. Мотив уселенської гармонії. Особливості жанрової архітекτονіки. Особливості наратології (оповідної манери) у романах «Вічник» і «Горянин. Води Господніх русел». Філософізм збірки «Місячна роса».

Тема 5

Особливості індивідуального стилю С. Процюка. Психологізм прози

Експресіоністичні модифікації творчого доробку Степана Процюка. Перші проби пера у літ гурті «Нова дегенерація». Поетичні збірки Степана Процюка «Апологетика на світанку» й «Завжди і ніколи». Сповідальність есеїстики Степана Процюка. Збірки «Лицарі стилосу і кав'ярень», «Тіні з'являються на світанку», «Аналіз крові»: синтез автобіографічного й художнього, особливості самодіагностування мистецької іпостасі (по 2-3 есе на вибір

студента з кожної збірки). Колажність, фрагментарність картин, хронологія, репортажність як формальні композиційні складники прози Степана Процюка. Екзистенційний і психологічний виміри прозового доробку українського письменника. Повість «Бийся головою до стіни». Біографічний доробок Степана Процюка. Особливості моделювання художніх образів митців у романах «Троянда ритуального болю», «Маски опадають повільно», «Чорне яблуко».

Тема 6

Драматургія Миколи Куліша: психологічна напруга і трагізм конфліктів

Виникнення «нової драми» як культурного явища початку ХХ ст. Світовий контекст новітньої драматургії (творчість Г. Ібсена, А. Стріндберга, Г. Гауптмана, А. Чехова, Б. Шоу, М. Метерлінка). Вплив Леся Курбаса на становлення драматургії Миколи Куліша. Психологізм, інтелектуальність, європейськість, символічність – домінантні риси драматичного доробку Миколи Куліша. Специфіка соціальної драми («97», «Комуна в степах», «Прощай, село»). Епізодія як провідний принцип драмотворення у творах «Патетична соната», «Маклена Граса». Поглиблений психологізм образів, тонка душевна організація драматичних персонажів у драмах «Народний Малахій», «Патетична соната», «Маклена Граса».

Тема 7

Різновекторність драматургії Неди Нежданої

Комедії-фарси Неди Нежданої «Одинадцята заповідь, або Ніч блазнів», «Той, що відчиняє двері», «Угода з ангелом, або Пророкування минулого»: практично-теоретичне розмежування понять мелодрамофарс, чорна комедія, фарс-фантазмоагорія. Історично-біографічний вектор драматургії Неди Нежданої. Художня специфіка поєднання трагічного й комічного, вимислу та фактажу («І все-таки я тебе зраджу», «Химерна Мессаліна», «Передостанній суд, або Свято мертвого листа»).

Тема 8

Михайль Семенко: у світлі українського футуризму

Футуризм як літературна течія. Особливості українського футуризму. «Дерзкий» маніфест у збірці «Дерзання»: основні постулати. Урбаністичні й еротичні мотиви поезії у збірці «Дерзання». Образ П'єро у творчому доробку Михайля Семенка (за збірками «П'єро задається», «П'єро кохає», «П'єро мертвопетлює»). Постать Михайля Семенка в літутгрупванні «Нова генерація». Діалог із Шевченком: від протистояння до єднання. Особливості інтонування збірки «Кобзар».

Тема 9

Творчість Григорія Косинки:

«радісна в трагізмі своєму» (М. Рильський)

Проза Григорія Косинки: імпресіоністичний й реалістичний вектори. Реалістичність-правдивість-достовірність як ключові засади творчого доробку Григорія Косинки. Психологізм прози Григорія Косинки (на прикладі збірок «В житах», «Вибрані оповідання»). Художнє осмислення теми громадянської війни у новелах «Темна ніч», «Мати», «Десять», «Місячний сміх». Проблема роздвоєності душі між ідеологією та загальнолюдськими цінностями у новелі «Серце».

Тема 10

Художні особливості драматичного доробку Олександра Ірванця

План

Драматична антиутопія як авторська жанрова новація творчості Олександра Ірванця. Гротеск і сатира як домінантні риси текстотворення у драмі «Маленька п'єса про зраду однієї актриси». Монологізація оповіді як провідний прийом у драмах «Запис» («Recording») і «Маленька п'єса про зраду однієї актриси». Соціально-психологічна драма «Електричка на

Великдень»: особливості поетики. Трагічна гіперреальність (О. Бондарева) драми.

7.1. Інформаційний зміст навчальної дисципліни

Розділ 1. Особливості формування індивідуального стилю письменників ХХ ст.

Тема 1. «Тиха» лірика Володимира Підпалого

Постать В. Підпалого у контексті культурно-історичного поступу ХХ ст. «Тиха лірика» як особливий різновид поетичної літератури. Особливості індивідуального стилю В. Підпалого. Поетика «тихої лірики», орієнтація на традиційну форму українського вірша. Виразні ознаки «тихої» лірики у творчості поетів-шістдесятників В. Діденка, П. Засенка, В. Лучука, Дм. Онковича, В. Підпалого, Д. Чередниченка, В. Яринича.

Тема 2. Михайль Семенко: у світлі українського футуризму

Тема 3. Мистецькі іпостасі Емми Андієвської

Художньо-літературне багатоманіття творчого доробку Емми Андієвської.

Риси ідіостилу Е. Андієвської. Літературна творчість Емми Андієвської «Поезія» (1951); «Народження ідола» (1958); «Риба і розмір» (1961); «Кути опостінь» (1962); «Первні» (1964); «Базар» і «Пісні без тексту» (1968); «Наука про землю» (1975); «Кав'ярня» (1983); «Спокуси святого Антонія» (1985); «Вігілії» (1987); «Архітектурні ансамблі» (1988); «Знаки. Тарок» (1995); «Межиріччя» (1998); «Сегменти сну» (1998); «Вілли над морем» (2000); «Атракціони з орбітами й без» (2000); «Хвилі» (2002); «Хід конем» (2004); «Погляд з кручі» (2006); «Півкулі і конуси» (2006); «Рожеві казани» (2007); «Фульгурити» (2008); «Ідилії» (2009); «Міражі» (2009); «Мутанти» (2010); «Ламані коани» (2011); «Міста-валети» (2012); «Бездзигарний час» (2013); «Шухлядні краєвиди» (2015); «Маратонський біг» (2016). Проза: «Подорож» (новели, 1955); «Тигри» й «Джалапіта» (1962); «Герострати» (1970); «Роман про добру людину» (1973); «Роман про людське призначення» (1982). Індивідуальний стиль Емми Андієвської (риторичні форми,

відкритість кінцівки, паратекстуальна функція заголовка, мовно-образна несподіваність поетичного тексту). Індивідуальна концепція хронотопу як внутрішньо-змістовий стрижень творчості Емми Андіївської. Складне сюрреалістичне письмо мисткині.

Розділ 2. Психологізм як ключовий формант ідіостилю українських письменників ХХ ст.

Тема 1. Творчість Григорія Косинки: «радісна в трагізмі своєму» (М. Рильський)

Теми з селянського життя, художня виразність персонажів («В хаті Штурми», «Темна ніч»). 1922 р. перша збірка «На золотих богів»: свіжість поетикальної структури й новизна у художньому зображенні проблемно-тематичного діапазону, прекрасна мова, стислий, гартований стиль (В. Коряк), дзвінки, соковиті, молоді, бадьорі слова (М. Рильський). Рання творчість Г. Косинки (образи інтелігенції, сільських активістів, їхня роль в господарському та культурному перетворенні села. Твори після 1923-1924 рр. («Голова Ході», «Товариш Гавриш», «Постріл», «В житах», «Анкета» і особливо «Мати», «За ворітьми», «Циркуль», «Політика», «Серце», «Змовини», «Гармонія» тощо): увага автора до особистості героя, його соціально-психологічного портрета.

Тема 2. Багатогранність мистецького доробку Валерія Шевчука

Вагомість творчого доробку В. Шевчука в українській літературі. Грані індивідуального стилю В. Шевчука. Діапазон художніх і наукових зацікавлень В. Шевчука. Жанр історичної фантастики у творчості В. Шевчука («Розсічене коло» (1996), «У пащу дракона» (1993), «Біс плоті» (1997), «Закон зла (Загублена в часі)» (1998)). Особливість наративу В. Шевчука, поєднання інтелектуалізму з історичним дискурсом, ідеологією та гносеологією. Художній конфлікт у творах В. Шевчука. Відмова від стрімкого, динамічного сюжету на користь лірико-філософської оповіді.

Синкретизм фольклору й фантастики як одна з провідних рис ідіостилю В. Шевчука.

Тема 3. Філософсько-моральні параметри творчості Мирослава Дочинця

Постать М. Дочинця в історико-культурному процесі України кінця ХХ – початку ХХІ ст. Сильові домінанти творчості М. Дочинця. Художній твір «Многії літа. Благії літа»: суголосність авторським життєвим постулатам. Роман «Вічник» як художня модель переходу фактажу у фіктику. Особливості ідіостилю В. Даниленка (лаконічність, чіткість викладу думок, пізнавальний матеріал, інтригуюча подієвість, елегантність, філософічність, метафоричність, прихований дидактизм, інтелектуалізм, переведення оповіді творів в узагальнений вигляд проповіді чи притчі).

Тема 4. Особливості індивідуального стилю С. Процюка. Психологізм прози

Творчий поступ С. Процюка: від поета до прозаїка. Психодискурс творчості С. Процюка. Травматичний досвід освоєння світу у героїв романів С. Процюка «Інфекція», «Руйнування ляльки», «Десятий рядок». Літературна участь С. Процюка у гурті «Нова дегенерація». 2002 р. перший роман «Інфекція». Індивідуальна, колективна й культурна травми, що розгортаються у просторі пам'яті у романах С. Процюка. Романи С. Процюка «Інфекція», «Десятий рядок», «Травам не можна помирати», «Руйнування ляльки», повість «Бийся головою до стіни» як художній зразок травматичного роману.

Розділ 3. Ідіосфера української драматургії

Тема 1. Драматургія Миколи Куліша: психологічна напруга і трагізм конфліктів.

Постать М. Куліша в історико-літературному контексті першої половини ХХ ст. Драматургія М. Куліша: жанровий діапазон творів. Нова українська драм, або психологізація драматичного жанру у творчості М.

Куліша. М. Куліш як один із засновників української модерної драматургії. Комедійне та трагедійне начало у драматургії М. Куліша.

Тема 2. Різновекторність драматургії Неди Нежданої

Постать Неди Нежданої у контексті українського літературного процесу початку ХХІ ст. Драматична творчість Неди Нежданої. Особливості ідіостилю у драматургії Неди Нежданої. Творчість Неди Нежданої як зразок постмодерністського письма. Інтертекстуальність, іронія, пародіювання, деканонізація, демістифікація, ілюзія реальності, розуміння історії як суми випадковостей, герої-маски (антигерої), відсутність гармонії між внутрішнім і зовнішнім світом людини, онтологічна самотність, часово-просторові зміщення, барокові засоби (зокрема прийом гри), прийом потоку свідомості, закодовані лексика та синтаксис, абсурдні діалоги як провідні засоби драматургії Неди Нежданої.

Тема 3. Художні особливості драматичного доробку Олександра Ірванця

Мистецькі іпостасі Олександра Ірванця. Сміслозмістове навантаження п'єс О. Ірванця «Маленька п'єса про зраду для однієї актриси». «Запис я Інні utvory» (2001), «Рівне / Ровно»(Стіна) (нібито роман) (2002), «Очамимря» (2003) та книги «П'ять п'єс» (2002). Автор збірки оптимістичної поезії «Любіть! ...» (2003).

7.2. Структура та обсяг навчальної дисципліни

Назви розділів і тем	Кількість годин											
	Денна форма						Заочна форма					
	Усього	у тому числі					Усього	у тому числі				
		Лекції	Практ.	Лабор.	Конс.	Самост.р		Лекції	Практ.	Лабор.	Конс.	Самост. робота
РОЗДІЛ 1. Унікальність поетичного світу української літератури ХХ ст.												
Тема 1. «Тиха» лірика Володимира Підпалого		2	2			8		2	2			10
Тема 2. Михайль Семенко: у світлі українського футуризму					2	12						10
Тема 3. Мистецькі іпостасі Емми Андіївської		2	2			6						8
РОЗДІЛ 2. Психологізм як ключовий формант ідіостилю українських письменників ХХ ст.												
Тема 1. Творчість Григорія Косинки: «радісна трагізмів своєму» (М. Рильський)						12						10

Тема 2. Багатогранність мистецького доробку Валерія Шевчука		2	2			4					6
Тема 3. Філософсько- моральні параметри творчості Мирослава Дочинця		2	2			6					8
Тема 4. Особливості індивідуального стилю С. Процюка. Психологізм прози		2	2			6		2	2		8
РОЗДІЛ 3. Ідіосфера української драматургії											
Тема 1. Драматургія Миколи Куліша: психологічна напруга і трагізм конфліктів		2	2			4					8
Тема 2. Різновекторність драматургії Неди Нежданої		2	2								6
Тема 3. Художні особливості драматичного доробку Олександра Ірванця						2					6
Усього годин		14	14		2	60		4	4		80

Теми практичних занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	«Тиха» лірика Володимира Підпалого	2
2	Мистецькі іпостасі Емми Андієвської	2
3	Багатогранність мистецького доробку Валерія Шевчука	2
4	Філософсько-моральні параметри творчості Мирослава Дочинця	2
5	Творча еволюція Степана Процюка	2
6	Драматургія Миколи Куліша	2
7	Різновекторність драматургії Неди Нежданої	2

8. Рекомендовані джерела інформації

Основні:

1. Бабелюк О. Полістилістична практика текстотворення постмодерністського художнього тексту. *Сучасні проблеми мовознавства та літературознавства (Зб. наук. праць)*. Вип. 16 / Відп. ред. І. В. Сабадаш. Ужгород: УНУ, 2011. С. 13-17.
2. Бахтин М. Проблемы поэтики Достоевского. Изд. 4-е. М.: «Сов. Россия», 1979. 320 с.
3. Біла А. Український літературний авангард: пошуки, стильові напрямки. К., 2006.
4. Вірченко Т. Українська драматургія у 1990-2010 років у літературному процесі. *Художній конфлікт в українській драматургії 1990-2010-х років: дискурс, еволюція, типологія*. Кривий Ріг: Видавничий дім, 2012. 336 с.

5. Домчук М. Українське шістдесятництво у контексті доби: Навчальний посібник для студентів-філологів вищих педагогічних навчальних закладів. Суми: СумДПУ ім. А. С. Макаренка, 2007. 226 с.
6. Марко В. У вимірах стилю: Літературно-критичний нарис. – К.: Дніпро, 1984. 118 с.
7. Мафтин Н. Теоретичні аспекти розуміння поняття «стиль» як літературознавчої категорії. *Вісник Прикарпатського університету. Філологія*. 2009-2010. Вип. 23-24. С. 85-91.
8. Пештак П. Російський формалізм. Дослідження стилю. *Література. Теорія. Методологія* / пер. з польськ. С. Яковенка; упорядкув. і наук. ред. Д. Уліцької. 2-ге вид. К.: Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2008. 543 с.
9. Ткаченко А. О. Мистецтво слова: Вступ до літературознавства: Підручник для студентів гуманітарних спеціальностей вищих навчальних закладів. 2-е вид., випр. і доповн. К.: ВПЦ «Київський університет», 2003. 448 с.
10. Томбулатова І. Індивідуальний стиль письменника: чинники та носії. *Філологічні семінари. Парадигма сучасного літературознавства: світовий контекст*. Випуск 16. С. 132-138.
11. Харчук Р. Сучасна українська проза. Постмодерний період: Навчальний посібник. Київ: ВЦ «Академія», 2008. 248 с.

Додаткові:

1. Горболіс Л. Екотілесний аспект осмислення взаємин людини і природи в романі Мирослава Дочинця «Світован. Штудії під небесним шатром». *Філологічні трактати*. 2017. Т. 9, № 3. С. 98-107.
2. Гундорова Т. Післячорнобильська бібліотека. Український літературний постмодерн. К. : Критика, 2005.
3. Гундорова Т. Транзитна культура. Симптоми постколоніальної травми: статті та есеї. К. : Грані-Т, 2013.

4. Зборовська Н. Код української літератури: Проект психоісторії новітньої української літератури. К. : Академвидав, 2006.
5. Зборовська Н. Сучасна масова література в Україні як загальнокультурна проблема. *Слово і Час*. 2007. № 6. С. 3-8.
6. Іщенко О. Рецепція творчості Мирослава Дочинця в літературно-критичній думці. *Закарпатські філологічні студії*. 2017. Випуск 5. Том 1. С. 151-155.
7. Лавринович Л. Сучасний український постмодернізм – напрям? стиль? метод? *Слово і Час*. 2001. № 1. С. 39–46.
8. Павлишин М. Канон таіконостас. Київ: Час, 1997.
9. Поліщук Я. Ревізії пам'яті: літературна критика. Луцьк: ПВД «Твердиня», 2011.
- 10.Процюк С. Лицарі стилосу та кав'ярень: Есе про дев'яностників. К, 1996.
- 11.Сучасна українська белетристика: координати «Коронації слова» / за заг. ред. С. В. Підопригори. Миколаїв: Іліон, 2014.
- 12.Філоненко С. Масова література в Україні: дискурс/гендер/жанр. Донецьк: Ландон – ХХІ, 2011.
- 13.Черниш А. Жанрово-стильові особливості роману-біографії утворчостіМихайлаСлабошпицького. Суми: Мрія-1, 2015.
- 14.Якбовська М. У дзеркалі слова: Есеї про сучасну українську літературу. Львів: Каменярь, 2005.

Наукові праці розробника робочої програми Черниш А. Є.:

1. Черниш А. Специфіка хронотопу у романі-біографії М. Слабошпицького «Марія Башкирцева (Життя за гороскопом)». *Науковий вісник Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки Серія: Філологічні науки*, 2014. № 28. С. 154-158.
2. Черниш А. Модус художніх біографій М. Слабошпицького. *Питання літературознавства: науковий збірник* / гол. Ред. О. В. Червінська. Чернівці: Чернівецький нац. Ун-т, 2014. Вип. 87. 416 с.

3. Черниш А. Дискурс національної ідентичності у творах Ю. Андруховича (за романами «Рекреації», «Московіада», «Перверзія»). *Науковий вісник Миколаївського національного університету імені В. О. Сухомлинського*. Миколаїв: МНУ імені В. О. Сухомлинського, 2015. № 2. С. 304-308.
4. Черниш А. Особливості жанрової дифузії в постмодерному тексті. *Науковий вісник Східнослов'янського національного університету імені Лесі Українки*. Луцьк, 2015. № 8. С. 143-146.
5. Черниш А. Мотив ескапізму у хронотопному дискурсі роману О. Жупанського «Лахмітник». *Актуальні питання гуманітарних наук: міжвузівський збірник наукових праць молодих вчених Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка* / [редактори-упорядники В. Ільницький, А. Душний, І. Зимомря]. Дрогобич : Посвіт, 2016. Вип. 15. С. 251-257.
6. Черниш А. Ключові деструкти у психоідентичності героїв роману С. Процюка «Руйнування ляльки». *Філологічні трактати. Літературознавство*. № 4. Том 10. 2018. С. 117-125.
7. Черниш А. Нонконформізм як вияв національного осердя у героїв роману С. Процюка «Травам не можна помирати». *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія: Філологія*. 2018. № 37. Том 1. С. 79-82.

9. Інструменти, обладнання та програмне забезпечення, використання яких передбачає навчальна дисципліна

1. Конспекти лекцій.
2. Плани практичних занять.
3. Методичні рекомендації до самостійної роботи студентів.
4. Контрольні завдання для проведення проміжного контролю.